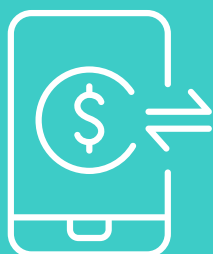

คู่มือการใช้เครื่องมือ ช่วยคำนวณเครดิตภาษี สำหรับผู้มีเงินได้ จากต่างประเทศ

(กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)

สารบัญ

01	บทนำ	หน้า 1
02	ภาพรวมการใช้สิทธิเครดิตภาษี สำหรับเงินได้จากต่างประเทศ	2
03	คำแนะนำในการใช้เครื่องมือช่วยคำนวณ เครดิตภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จาก ต่างประเทศ	7
04	ขั้นตอนการคำนวณเครดิตภาษีเงินได้ จากต่างประเทศ	8
	• ส่วนที่ 1 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามา จากต่างประเทศ • ส่วนที่ 2 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมา คำนวณเครดิตภาษี • ส่วนที่ 3 : เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Credit Limitation)	9 12 13
05	ตัวอย่างการคำนวณ	16

คำนำ

กรมสรรพากรตระหนักถึงความสำคัญของการให้บริการแก่ผู้เสียภาษีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่ข้อมูลและธุรกรรมมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกับต่างประเทศมากขึ้นการคำนวณเครดิตภาษีจากเงินได้ต่างประเทศจึงเป็นเรื่องที่ผู้เสียภาษีจำนวนมากต้องให้ความสำคัญและอาจเผชิญกับความยุ่งยากในการปฏิบัติเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการและส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีอย่างสมัครใจ

กรมสรรพากรได้พัฒนาเครื่องมือช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ (กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา) พร้อมจัดทำคู่มือฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้เสียภาษีสามารถใช้งานเครื่องมือได้อย่างสะดวกเข้าใจง่าย และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ทางกฎหมาย

คู่มือฉบับนี้มุ่งหวังให้ผู้เสียภาษีสามารถคำนวณภาษีได้อย่างถูกต้อง ลดข้อผิดพลาดในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี และเพิ่มความมั่นใจในการใช้สิทธิตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ ยังเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบบริการดิจิทัลของกรมสรรพากร ที่มุ่งเน้นให้การจัดเก็บภาษีมีความโปร่งใสเป็นธรรม และทันสมัย ด้วยการพัฒนาเครื่องมือดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของระบบ e-Filing หากท่านมีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านทางออนไลน์

กรมสรรพากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับคุณภาพการให้บริการแก่ผู้เสียภาษี และสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลของกรมสรรพากรให้มีความทันสมัย โปร่งใส และสอดคล้องกับแนวทางสากล อันจะช่วยเสริมสร้างระบบภาษีของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ เข้าถึงง่าย และตอบโจทย์ผู้เสียภาษีทุกกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น

1. บทนำ

ในยุคที่การทำงาน การลงทุน และการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศขยายตัวมากขึ้น บุคคลธรรมดาหลายท่านอาจมีเงินได้เกิดขึ้นในต่างประเทศ และนำเงินได้ดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งผู้มีเงินได้ที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยมีหน้าที่ต้องนำเงินได้จากต่างประเทศมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในประเทศไทย หากเข้าเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม การเสียภาษีในทั้งสองประเทศอาจทำให้เกิดภาระ “ภาษีซ้ำซ้อน” ระหว่างประเทศ

เพื่อบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนดังกล่าว กฎหมายได้กำหนดสิทธิให้ผู้เสียภาษีสามารถนำ “ภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศ” มาเป็นเครดิตหักจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามบทบัญญัติของประมวลรัษฎากร และอนุสัญญาภาษีซ้อน (Double Taxation Agreement: DTA) ที่ประเทศไทยได้ทำความตกลงทวิภาคีไว้กับประเทศต่าง ๆ รวม 61 ประเทศ ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีมีเงินได้หลายประเภท ทั้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและต่างประเทศ การคำนวณเครดิตภาษีจากต่างประเทศมักมีความซับซ้อน และต้องอาศัยความเข้าใจในข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

กรมสรรพากรจึงได้พัฒนา “เครื่องมือช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จากต่างประเทศ (กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)” เพื่อช่วยเหลือผู้เสียภาษีในการคำนวณจำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศที่สามารถนำมาใช้เป็นเครดิตหักจากภาษีที่ต้องเสียในประเทศไทยได้ พร้อมจัดทำคู่มือฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เสียภาษีสามารถใช้งานเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง สะดวก และเข้าใจง่าย คู่มือฉบับนี้อธิบายขั้นตอนการคำนวณ การกรอกข้อมูล ตัวอย่างประกอบการใช้งาน ตลอดจนคำอธิบายที่ชัดเจน เพื่อช่วยให้ผู้เสียภาษีสามารถคำนวณเครดิตภาษีได้ด้วยตนเอง ลดข้อผิดพลาดในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี และส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีโดยสมัครใจ

คู่มือฉบับนี้เหมาะสำหรับ

- ผู้เสียภาษีบุคคลธรรมดาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีเงินได้จากต่างประเทศ
- ผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษี หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- ผู้สนใจทั่วไปที่ต้องการทำความเข้าใจเรื่องการใช้สิทธิเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ

กรมสรรพากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียภาษีทุกท่าน ในการใช้สิทธิเครดิตภาษีเงินได้จากต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง โปร่งใส และเป็นธรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาระบบภาษีของประเทศไทยให้มีมาตรฐานสากลและสนับสนุนการบริหารจัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ภาพรวมการใช้สิทธิเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ

การจัดเก็บภาษีเงินได้จากเงินได้ประเภทเดียวกันโดยเจ้าของเงินได้เป็นบุคคลเดียว อาจนำไปสู่ภาระภาษีซ้ำซ้อนระหว่างประเทศ ทั้งจากประเทศแหล่งที่มาของเงินได้และประเทศถิ่นที่อยู่ ซึ่งโดยหลักแล้วอาจเกิดขึ้นได้ใน ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ ประเทศไทยจัดเก็บภาษีตามหลักแหล่งเงินได้และอีกประเทศหนึ่งจัดเก็บภาษีตามหลักถิ่นที่อยู่
กรณีที่ ๒ ประเทศไทยจัดเก็บภาษีตามหลักถิ่นที่อยู่และอีกประเทศหนึ่งจัดเก็บภาษีตามหลักแหล่งเงินได้

ในแต่ละกรณีจำเป็นต้องพิจารณาแยกจากกัน โดยขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเฉพาะของแต่ละราย เช่น สถานะความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือในต่างประเทศ ลักษณะของเงินได้ และข้อกำหนดตามอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน (Double Taxation Agreement: DTA) ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นการบรรเทาหรือขจัดภาระภาษีซ้ำซ้อนระหว่างประเทศ (Double Taxation Relief) บทบัญญัติภายใต้ DTA ได้กำหนดวิธีการต่าง ๆ ในการบรรเทาหรือขจัดภาระภาษีซ้ำซ้อน หนึ่งในวิธีการดังกล่าว คือ การให้ผู้อยู่ในประเทศไทยมีสิทธิได้รับเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ (Foreign Tax Credit: FTC) เพื่อนำภาษีที่ได้ชำระในประเทศมาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย

ทั้งนี้ **คู่มือนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในกรณีที่ประเทศไทยจัดเก็บภาษีตามหลักถิ่นที่อยู่ (กรณีที่ ๒)** ผู้เสียภาษีมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย (อยู่ในประเทศไทยในปีปฏิทินเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๑๘๐ วัน) และได้รับเงินได้จากแหล่งในต่างประเทศ โดยเมื่อได้นำเงินได้ดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทยแล้ว จะต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีในประเทศไทย ซึ่งผู้เสียภาษีอาจได้รับสิทธิในการนำภาษีที่ได้ชำระไว้ในต่างประเทศมาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระบุใน DTA ระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งกรอบกฎหมายภายในประเทศ

อย่างไรก็ดี การใช้สิทธิเครดิตภาษียังจำเป็นต้องพิจารณาสถานะความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามความหมายของ DTA ซึ่งอาจแตกต่างจากนิยามในกฎหมายภายใน โดยการพิจารณาสถานะความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตาม DTA เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษี และในการอ้างสิทธิเพื่อขอใช้เครดิตภาษีได้อย่างถูกต้อง เมื่อผู้เสียภาษีเข้าใจหลักการข้างต้นแล้ว สามารถดำเนินการตามลำดับขั้นตอนเพื่อพิจารณาการใช้สิทธิเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศตามลำดับขั้นตอนโดยสังเขป ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : ตรวจสอบกฎหมายภายในประเทศ

ผู้เสียภาษีต้องเริ่มจากการพิจารณากฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยสามารถพิจารณาได้เป็นลำดับขั้น ดังนี้

1.1 พิจารณาว่าผู้มีเงินได้ที่ได้รับเงินได้จากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศมีสถานะเป็น “ผู้อยู่ในประเทศไทย” ตามมาตรา 41 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากรหรือไม่ โดยพิจารณาจากการพำนักอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมเวลาทั้งหมดถึง 180 วันในปีภาษี (ปีปฏิทิน) หากเข้าลักษณะดังกล่าว ให้ถือว่า มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทยสำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นทั้งในต่างประเทศเมื่อนำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทย

1.2 หากมีสถานะเป็น “ผู้อยู่ในประเทศไทย” ในปีที่ได้รับเงินได้จากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศแล้ว ให้พิจารณาต่อว่า มีการนำเงินได้พึงประเมินดังกล่าว “เข้ามาในประเทศไทย” หรือไม่ หากมีการนำเงินเข้ามาในประเทศไทย ผู้เสียภาษีจะต้องนำเงินได้ดังกล่าวเข้ามารวมคำนวณภาษีตามประมวลรัษฎากรในปีภาษีที่นำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

- **เงินได้จากต่างประเทศ** หมายถึง เงินได้ที่เกิดจากการมีหน้าที่งาน การประกอบกิจการ หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในรูปของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าบริการ หรือรายได้ประเภทอื่นใด เช่น
 - รายได้จากการทำงานให้บริษัทต่างชาติ
 - รายได้จากการให้คำปรึกษาหรือบริการทางวิชาชีพในต่างประเทศ
 - รายได้จากการขายทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ
 - เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าเช่าจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ
- **หลักเกณฑ์ในการถือเป็นเงินได้พึงประเมิน** เงินได้จากต่างประเทศจะถือเป็น “เงินได้พึงประเมิน” ตามประมวลรัษฎากร และต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในประเทศไทย เมื่อเข้าเงื่อนไขครบทั้ง 2 ประการ ดังนี้
 - ผู้มีเงินได้มีสถานะเป็น “ผู้อยู่ในประเทศไทย” ตามมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร
 - นำเงินได้จากต่างประเทศที่เกิดขึ้นในปีที่มีสถานะเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย “เข้ามาในประเทศไทย”

ทั้งนี้ การตรวจสอบเบื้องต้นนี้ช่วยให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนมีหน้าที่เสียภาษีในประเทศไทยหรือไม่ และเงินได้ดังกล่าวต้องนำมารวมคำนวณในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ในปีภาษีใด

กฎหมายและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

- มาตรา 40 และ 41 แห่งประมวลรัษฎากร
- มาตรา 48 และ 56 แห่งประมวลรัษฎากร
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2505
- คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.161/2566 (https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/kormor/newlaw/dh161A.pdf)
- คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.162/2566 (https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/kormor/newlaw/dh162A.pdf)

ขั้นตอนที่ 2 : ตรวจสอบอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน (DTA)

ผู้เสียภาษีซึ่งได้รับเงินได้จากประเทศที่เป็นภาคีในอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน (Double Taxation Agreement: DTA) กับประเทศไทย อาจมีสิทธินำภาษีเงินได้ที่ชำระไว้ในต่างประเทศมาเป็นเครดิตเพื่อลดจำนวนภาษีเงินได้ที่ต้องชำระในประเทศไทยตามหลักเกณฑ์การจัดภาษีซ้ำซ้อน อย่างไรก็ตาม การใช้สิทธิดังกล่าวต้องพิจารณารายละเอียดตามบทบัญญัติของ DTA เป็นรายประเทศ เนื่องจากรายละเอียด หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และสิทธิในการเก็บภาษีอาจแตกต่างกันไปในแต่ละฉบับ โดยสามารถพิจารณาได้เป็นลำดับขั้น ดังนี้

- พิจารณาสถานะของประเทศแหล่งเงินได้ของเงินได้ในต่างประเทศที่เกิดขึ้นว่าเป็นประเทศที่มี DTA กับประเทศไทยหรือไม่
- หาก มี DTA: อาจสามารถใช้เครดิตภาษีได้ (รายละเอียดขึ้นอยู่กับสิทธิและอัตราในการเก็บภาษีตาม DTA แต่ละฉบับ)
- หาก ไม่มี DTA: ไม่สามารถใช้เครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศนั้นได้
- พิจารณาการชำระภาษีในต่างประเทศ ผู้เสียภาษีต้องชำระภาษีเงินได้จากเงินได้ดังกล่าวในต่างประเทศแล้วเท่านั้น จึงจะมีสิทธิในการใช้เครดิตภาษี
- พิจารณาวិธีการจัดการเก็บภาษีซ้อน (Elimination of Double Taxation) ตามที่กำหนดไว้ใน DTA ทั้งนี้ คู่มือนี้ใช้สำหรับการคำนวณเครดิตภาษีแบบธรรมดา (Ordinary Tax Credit) เท่านั้น
- พิจารณาประเภทเงินได้ตามข้อบทใน DTA เนื่องจากแต่ละประเทศและประเภทเงินได้มีการกำหนดเงื่อนไขที่แตกต่างกัน รวมทั้ง พิจารณาตรวจสอบเพดานอัตราภาษีที่ประเทศคู่สัญญาสามารถเรียกเก็บได้ตามที่ระบุใน DTA

ปัจจุบันประเทศไทยมีอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน (Double Taxation Agreement: DTA) จำนวน 61 ฉบับ โดยข้อบทสำคัญที่เกี่ยวข้องคือ ข้อบทพิจารณาการชำระภาษีในต่างประเทศ (Elimination of Double Taxation) ซึ่งกำหนดให้ประเทศไทยต้องให้สิทธิในการนำภาษีเงินได้ที่ผู้เสียภาษีได้ชำระไว้ในต่างประเทศมาเป็นเครดิตหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ในประเทศไทย ทั้งนี้ **จำนวนเครดิตต้องไม่เกินภาษีไทยที่คำนวณได้สำหรับเงินได้ส่วนนั้น (Credit Limit) และไม่รวมเบี้ยปรับเงินเพิ่มที่ชำระในต่างประเทศ** ดังนั้น การศึกษาข้อบทในอนุสัญญาภาษีซ้อนอย่างละเอียดจะช่วยให้ผู้เสียภาษีสามารถใช้สิทธิได้อย่างถูกต้องและสามารถจัดภาษีซ้ำซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากรหรือสแกน QR Code ด้านล่างนี้

อนุสัญญาภาษีซ้อน

คู่มือ DTA

ขั้นตอนที่ 3 : การเตรียมการเพื่อคำนวณเครดิตภาษี

ก่อนการใช้สิทธิเครดิตภาษี ผู้เสียภาษีต้องจัดเตรียมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบการคำนวณเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ และเพื่อเก็บเป็นหลักฐานยืนยันการเสียภาษีในต่างประเทศและการนำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย สำหรับการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ เช่น

- แบบแสดงรายการภาษีเงินได้ที่ได้ยื่นและชำระไว้ในต่างประเทศ
- หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายของต่างประเทศ (Withholding Tax Certificate)
- หลักฐานการชำระภาษีหรือใบเสร็จรับเงินในต่างประเทศ
- หลักฐานการโอนเงินเข้ามาในประเทศไทย เช่น ใบโอนเงินผ่านธนาคาร

ขั้นตอนที่ 4 : คำนวณจำนวนเครดิตภาษีเงินได้โดยวิธีเครดิตแบบธรรมดา (Ordinary Tax Credit)

เครดิตภาษีมีหลักการในการคำนวณ เพื่อป้องกันการเสียภาษีซ้ำซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศแหล่งที่มาของเงินได้ โดยมีหลักเกณฑ์สำคัญในการดำเนินการดังนี้

- การคำนวณเครดิตภาษีต้องดำเนินการแยกตาม **ประเทศแหล่งเงินได้** และ **ประเภทของเงินได้** เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบอัตราภาษีได้อย่างถูกต้อง เช่น หากได้รับเงินเดือน(40(1)) และดอกเบี้ย(40(4)) จากประเทศญี่ปุ่นและประเทศสิงคโปร์ ให้แยกคำนวณเป็น 4 รายการ ได้แก่ ญี่ปุ่น-40(1) , ญี่ปุ่น-40(4), สิงคโปร์-40(1) และสิงคโปร์-40(4) เพื่อให้การคำนวณภาษีและการตรวจสอบข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้องและชัดเจน
- เครดิตภาษีที่นำมาหักได้ต้องไม่เกินจำนวนภาษีไทยที่คำนวณได้สำหรับเงินได้ส่วนนั้น (เรียกว่า *Credit Limit*) หากจำนวนภาษีที่เสียในต่างประเทศเกินกว่าภาษีไทยที่คำนวณได้ ส่วนเกินนั้นไม่สามารถนำไปใช้หักในปีภาษีถัดไปได้
- สำหรับการแปลงสกุลเงินต่างประเทศเป็นสกุลเงินบาทเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้และเครดิตภาษี ผู้เสียภาษีต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ ณ วันที่นำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย หรืออัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ ณ สิ้นวันทำการก่อนวันที่นำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย

เมื่อคำนวณจำนวนเครดิตภาษีแล้ว ผู้เสียภาษีต้องนำข้อมูลไปกรอกในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 หรือ ภ.ง.ด.91) โดยระบุเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ และจำนวนเครดิตภาษีที่ขอใช้ในช่องที่กำหนด พร้อมแนบเอกสาร “ใบแสดงเงินได้กรณีมีเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย”

ตัวอย่างการพิจารณา (กำหนดให้ประเทศไทยเป็นประเทศถิ่นที่อยู่)

- **กรณีที่ 1: ไม่มี DTA**

ผู้เสียภาษีได้รับดอกเบี้ยจากประเทศ X ซึ่งไม่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับไทย เมื่อมีการนำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย ต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทย ตามมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องนำเงินได้จากต่างประเทศดังกล่าวมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และไม่มีสิทธิเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ

- **กรณีที่ 2: มี DTA**

ผู้เสียภาษีได้รับเงินปันผลหรือ/และดอกเบี้ย จากประเทศ Y ซึ่งมี DTA กับไทย และ DTA ให้สิทธิทั้งประเทศไทยและประเทศ Y ในการจัดเก็บภาษี ผู้เสียภาษีต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาษีที่นำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย โดยผู้เสียภาษีมีสิทธินำภาษีที่ชำระในประเทศ Y มาเครดิตออกจากจำนวนภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย ทั้งนี้ เป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนเงินได้ที่นำเข้ามาและต้องไม่เกินเพดานภาษีไทยที่คำนวณได้สำหรับเงินได้ส่วนนั้น

3. คำแนะนำในการใช้เครื่องมือช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ

1. ผู้เสียภาษีต้องตรวจสอบสิทธิและรายละเอียดการเครดิตภาษีตามอนุสัญญาภาษีซ้อน (DTA) ระหว่างประเทศไทย กับประเทศแหล่งเงินได้ทุกครั้ง
2. เครื่องมือช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศใช้สำหรับประกอบการยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด.90 ภ.ง.ด.91 เท่านั้น
3. ภาษีที่ชำระในประเทศประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษีเงินได้ ไม่สามารถนำมาใช้ร่วมกับเครื่องมือ ช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จากต่างประเทศและคู่มือฉบับนี้ได้
4. การคำนวณเครดิตภาษีต้องแยกตามแต่ละประเภทเงินได้ และตามแต่ละประเทศ ห้ามรวมคำนวณทั้งหมด ในคราวเดียว เนื่องจากจะทำให้การคำนวณเครดิตภาษีคลาดเคลื่อน
5. การแปลงสกุลเงินต่างประเทศเป็นสกุลเงินบาทเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้และเครดิตภาษี ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ ณ วันที่นำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย หรืออัตราแลกเปลี่ยน อ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ ณ สิ้นวันทำการก่อนวันที่นำเงินได้เข้ามา ในประเทศไทย
6. ผู้เสียภาษีต้องจัดทำและจัดเก็บหลักฐานการชำระภาษีในต่างประเทศให้ครบถ้วนสำหรับการ ตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ เช่น หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย (Withholding Tax Certificate) ใบเสร็จการชำระภาษี แบบแสดงรายการภาษีที่ยื่นไว้ในต่างประเทศ เป็นต้น

4. ขั้นตอนการคำนวณเครดิตภาษีเงินได้จากต่างประเทศ

เครื่องมือช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จากต่างประเทศ (ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา) เป็นเครื่องมือ ที่จะช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับท่านที่มีรายได้จากต่างประเทศและนำเงินได้เข้ามาในประเทศไทย เครื่องมือนี้ ออกแบบมาเพื่อช่วยให้ท่านสามารถกรอกข้อมูลและคำนวณจำนวนเครดิตภาษีได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ลดความซับซ้อนของขั้นตอนการคำนวณด้วยตนเอง โดยโปรแกรมจะช่วยคำนวณอัตโนมัติตามข้อมูลที่ท่านกรอกมา ซึ่งการคำนวณเครดิตภาษีตามคู่มือนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้

ส่วนที่ 1 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

ส่วนที่ 2 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาคำนวณเครดิตภาษี

ส่วนที่ 3 : เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Credit Limitation)

เมื่อท่านกรอกข้อมูลครบทั้ง 3 ส่วนแล้ว ท่านจะสามารถนำผลการคำนวณเครดิตภาษีที่ได้ ไปกรอกลงในแบบ แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91) ต่อไป

เครื่องช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จากต่างประเทศ (กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)

เครื่องช่วยคำนวณเครดิตภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จากต่างประเทศ (กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา) - Foreign Tax Credit Calculator

- คำแนะนำ:
1. ผู้เสียภาษีต้องดำเนินการตรวจสอบสิทธิและรายละเอียดการเครดิตภาษีตามอนุสัญญาภาษีซ้อนแต่ละฉบับ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือนี้ใช้สำหรับการคำนวณเครดิตภาษี กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91 เท่านั้น

3. สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ คู่มือการใช้เครื่องมือช่วยคำนวณเครดิตภาษี

1. ข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

	[Drop Down List]	[Drop Down List]	[Drop Down List]	[Input ข้อมูลจากผู้เสียภาษี]	[Input ข้อมูลจากผู้เสียภาษี]	[Input ข้อมูลจากผู้เสียภาษี]	[Auto - Generate]	[Auto - Generate]
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)=[(F)/(D)] * (E)	(H) = [(F)/(D)]
ลำดับ	ปีภาษีที่เกิดเงินได้	ประเทศแหล่งเงินได้	ประเภทเงินได้	จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ	จำนวนภาษีชำระในต่างประเทศ	จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ	จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ	สัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
	รวม							

2. ข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาคำนวณเครดิตภาษี

(I) เงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ	-	[Auto - Generate]
(J) เงินได้พึงประเมินในประเทศไทย		[Input ข้อมูลจากผู้เสียภาษี]
(K) เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (Gross Income)	-	[Auto - Generate]
(L) ภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย		[Input ข้อมูลจากผู้เสียภาษี]

3. เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย [Auto - Generate]

(M) ประเทศ	(N) จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ รวม (3) แยกตามประเทศ	(O) จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้ที่นำเข้ามา รวม (4) แยกตามประเทศ	(P) เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (คำนวณเพดานเครดิตภาษี)	(Q) เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (เปรียบเทียบ (O) และ (P)) (ใช้จำนวนที่น้อยกว่า)
รวม				

4. รวมเครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย [Auto - Generate] (นำไปกรอกในแบบ ภ.ง.ด. 90 / ภ.ง.ด. 91)

ส่วนที่ 1 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

ส่วนที่ 1 เป็นขั้นตอนแรกของการคำนวณเครดิตภาษี ซึ่งท่านต้องกรอกข้อมูลเกี่ยวกับเงินได้ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ และ ภาษีที่ได้ชำระในต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณจำนวนเครดิตภาษีที่สามารถนำมาหักจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทยได้อย่างถูกต้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวอย่างตารางสำหรับส่วนที่ 1

ลำดับ	(A) ปีภาษีที่เกิดเงินได้	(B) ประเทศแหล่งเงินได้	(C) ประเภทเงินได้	(D) จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ	(E) จำนวนภาษีชำระในต่างประเทศ	(F) จำนวนเงินได้ที่นำเข้ามาในประเทศไทย	(G)=[(F)/(D)]*(E) จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศ สำหรับเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ	(H)=[(F)/(D)]*100 สัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา
							(ระบบคำนวณให้อัตโนมัติ)	(ระบบคำนวณให้อัตโนมัติ)
รวม								

1.1 ดำเนินการกรอกข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ปีภาษีที่เกิดเงินได้ (A)

- ระบุปีภาษีที่เงินได้เกิดขึ้นจริง (เช่น 2567 หรือ 2568) โดยจะต้องเป็นเงินได้ที่นำเข้ามาในปีภาษีที่ต้องการใช้เครดิตภาษี
- กรณีเงินได้เกิดขึ้นจริงก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2567 หากผู้เสียภาษ้นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2567 เป็นต้นไป ผู้เสียภาษีไม่ต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณ เนื่องจากไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. ประเทศแหล่งเงินได้ (B)

- ระบุชื่อประเทศที่เป็นแหล่งที่มาของเงินได้ (เช่น เวียดนาม หรือ จีน) โดยให้เลือกจากตัวเลือกรายชื่อประเทศที่ระบบกำหนดไว้
- หากมีเงินได้จากหลายประเทศ ขอให้ดำเนินการกรอกข้อมูลเงินได้แยกเป็นรายประเทศ เนื่องจากการคำนวณเครดิตภาษีจะพิจารณาแยกตามแต่ละประเทศแหล่งเงินได้ ซึ่งอาจมีผลต่อการคำนวณเครดิตภาษีสูงสุดที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย

ตัวอย่าง เช่น ได้รับเงินเดือนจากประเทศญี่ปุ่นและสิงคโปร์ ให้กรอกข้อมูลแยกตามแต่ละประเทศ โดยกรอกเป็น 2 รายการ ได้แก่ ญี่ปุ่น-40(1) และ สิงคโปร์-40(1)

ท่านยังคงต้องกรอกข้อมูลแหล่งเงินได้จากทุกแหล่ง อย่างไรก็ดี การคำนวณเครดิตภาษีจะสามารถใช้ได้ก็ต่อเมื่อประเทศไทยมีอนุสัญญาภาษีซ้อน (DTA) กับประเทศแหล่งเงินได้ดังกล่าวเท่านั้น

3. ประเภทเงินได้ (C)

- ระบุประเภทเงินได้ตามมาตรา 40(1) – (8) แห่งประมวลรัษฎากร ตามที่เกิดขึ้นจริงและตามที่แสดงไว้ตามแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด.90/ภ.ง.ด.91 โดยเลือกจากตัวเลือกที่ระบุที่กำหนดไว้
- หากมีหลายประเภทเงินได้ กรุณาแยกกรอกตามแต่ละประเภท เพื่อให้การคำนวณเครดิตภาษีเป็นไปอย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง เช่น ได้รับทั้งเงินเดือนและดอกเบี้ยจากประเทศญี่ปุ่น ให้กรอกข้อมูลแยกตามประเภทเงินได้ โดยกรอกเป็น 2 รายการ ได้แก่ ญี่ปุ่น-40(1) และ ญี่ปุ่น-40(4)

4. จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)

- ระบุจำนวนเงินได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ โดยแปลงเป็นสกุลเงิน “บาท” ให้ครบถ้วน
- ในการแปลงค่าเงินต่างประเทศเป็นเงินบาท ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่นำเงินเข้ามาในประเทศไทย

การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยน ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่นำเงินเข้ามาในประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ใน การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อ) หรือ

(2) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ใน การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อเฉลี่ย) <https://www.bot.or.th/th/statistics/exchange-rate.html>
ทั้งนี้ รายละเอียดเป็นไปตามมาตรา 9 แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง: นาย ก ได้รับเงินจากต่างประเทศจำนวน USD 1,000 และนำเงินเข้ามาในประเทศไทยในวันที่ 1 ตุลาคม 2568 ในวันดังกล่าว

- ธนาคารพาณิชย์ประกาศ อัตราซื้อ (Buying Rate) ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568 = 36.20 บาท/USD
- ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศ อัตราซื้อเฉลี่ย (Average Buying Rate) = 36.15 บาท/USD (ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 เวลา 18.00 น.)

วิธีคำนวณ (เลือกใช้ได้หนึ่งวิธี)

วิธีที่ 1: ใช้อัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ : $1,000 \text{ USD} \times 36.20 \text{ บาท/USD} = 36,200 \text{ บาท}$

วิธีที่ 2: ใช้อัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่งประเทศไทย : $1,000 \text{ USD} \times 36.15 \text{ บาท/USD} = 36,150 \text{ บาท}$

5. จำนวนภาษีชำระในต่างประเทศ (E)

- ระบุจำนวนภาษีที่ได้ถูกหักหรือชำระในต่างประเทศให้ตรงกับประเภทเงินได้
- หากจำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศนั้น เป็นการชำระรวมสำหรับเงินได้หลายประเภท ให้คำนวณภาษีตามสัดส่วนของรายได้แต่ละประเภท เพื่อให้การคำนวณเครดิตภาษีเป็นไปอย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง เช่น นาย ก มีรายได้จากต่างประเทศ แบ่งเป็น เงินเดือน 600,000 บาท ค่าสิทธิ 400,000 บาท รวมรายได้หมด 1,000,000 บาท และมีการชำระภาษีสำหรับเงินได้ทั้งหมดรวม 200,000 บาท

วิธีการแบ่งตามสัดส่วนรายได้ต่อภาษีที่ชำระ : ภาษีที่แบ่งตามประเภทเงินได้ = $\frac{\text{รายได้ประเภทนั้น}}{\text{รายได้รวมทั้งหมด}} \times \text{ภาษีที่ชำระรวม}$

เงินเดือน : $(600,000 \div 1,000,000) \times 200,000 = 120,000$ บาท

ค่าสิทธิ : $(400,000 \div 1,000,000) \times 200,000 = 80,000$ บาท

ดังนั้น ในช่อง E ต้องดำเนินการกรอกข้อมูลจำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้ประเภทเงินเดือน จำนวน 120,000 บาท 1 รายการ และกรอกข้อมูล ค่าสิทธิ จำนวน 80,000 บาท อีก 1 รายการ โดยไม่สามารถนำ 2 รายการมากรอกรวมกันใน 1 บรรทัดได้

6. จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (F)

- ระบุจำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (แยกรายประเทศและประเภทของเงินได้) สำหรับในปีภาษีนั้น ๆ
- ในการแปลงค่าเงินต่างประเทศเป็นเงินบาท โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่นำเงินเข้ามาในประเทศไทย (ตามข้อ 4.1)

1.2 ตรวจสอบจำนวนภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศ สำหรับเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ (G) (ระบบคำนวณให้อัตโนมัติ)

- ภายหลังจากที่กรอกข้อมูลครบถ้วนตามข้อ (A) – (F) แล้ว ระบบจะทำการคำนวณ จำนวนภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้ประเภทเงินนั้น ๆ ซึ่งจะสอดคล้องกับเงินได้ที่ได้นำเข้ามาในประเทศไทย โดยจะคำนวณให้อัตโนมัติตามสัดส่วนของเงินได้ที่นำเข้ามาในประเทศไทย
- สูตรการคำนวณ มีดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} & \text{จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ (G)} \\ & = \frac{\text{จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย}}{\text{จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ}} \times \text{จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศ (E)} \end{aligned}$$

1.3 สัดส่วนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามา (H) (ระบบคำนวณให้อัตโนมัติ)

โปรแกรมจะช่วยคำนวณสัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H) เพื่อที่จะทราบว่าจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ (E) คิดเป็นสัดส่วนเท่าใดต่อจำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังต่อไปนี้

$$\text{สัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H)} = \frac{\text{จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ (F)}}{\text{จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)}} \times 100$$

ส่วนที่ 2 : กรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาคำนวณเครดิตภาษี

ส่วนที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุจำนวนภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย และเป็นการเตรียมข้อมูลสำหรับประกอบการคำนวณเครดิตภาษีในส่วนที่ 3 ประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

(I) เงินได้พึงประเมินในต่างประเทศที่นำเข้ามา - รวม (F)	(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)
(J) เงินได้พึงประเมินในประเทศไทย	
(K) เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (Gross Income) - (K) = (I+J)	(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)
(L) ภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย - อ้างอิงข้อมูลจากแบบ ภ.ง.ด.90/ภ.ง.ด.91	

1. เงินได้พึงประเมินในต่างประเทศที่นำเข้ามา (I) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- โปรแกรมจะนำผลรวมจาก ข้อ(F) “จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่ นำเข้ามาในประเทศ (F)” มาคำนวณให้อัตโนมัติ

2. ข้อมูลเงินได้พึงประเมินในประเทศไทย (J)

- ระบุจำนวนรวมของเงินได้พึงประเมินที่เกิดขึ้นในประเทศไทยตามประเภทเงินได้ มาตรา 40(1) – (8) “ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน” โดยสามารถคำนวณได้จากแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91)

3. เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (Gross Income) (K) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- โปรแกรมจะนำข้อมูลตาม ข้อ 1 เงินได้พึงประเมินในต่างประเทศที่นำเข้ามา (I) และ ข้อ 2 เงินได้พึงประเมินในประเทศไทย (J) มาคำนวณเงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (K) ให้โดยอัตโนมัติ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (Gross Income)(K)} \\ = \text{เงินได้พึงประเมินในต่างประเทศที่นำเข้ามา (I)} + \text{เงินได้พึงประเมินในประเทศไทย (J)} \end{aligned}$$

4. จำนวนภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย (L)

- ระบุจำนวนภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย โดยคำนวณจากเงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้(K) ภายหลังการหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนเรียบร้อยแล้ว จากนั้น จึงนำมาคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่กฎหมายกำหนด
- ข้อมูลดังกล่าวสามารถตรวจสอบได้จาก แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90/ภ.ง.ด.91) ในหัวข้อ “การคำนวณภาษี” → “ภาษีที่ต้องชำระ”
เมื่อกรอกข้อมูลเพิ่มเติมในช่อง (J) และช่อง (L) ครบถ้วนแล้ว โปรแกรมจะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นฐานในการคำนวณเครดิตภาษีในส่วนที่ 3 ต่อไป

ส่วนที่ 3 : เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Credit Limitation)

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนสุดท้ายของการคำนวณเครดิตภาษี โปรแกรมจะคำนวณให้อัตโนมัติ โดยการใช้ข้อมูลทั้งหมดจากส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

(M) ประเทศ	(N) จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ ที่นำเข้ามาในประเทศ รวม (3) แยกตามประเทศ	(O) จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศ สำหรับเงินได้ที่นำเข้ามา รวม (4) แยกตามประเทศ	(P) เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (คำนวณเพดานเครดิตภาษี)	(Q) เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตาม กฎหมายไทย (เปรียบเทียบ (O) และ (P) โดยใช้จำนวนที่น้อยกว่า)
(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)	(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)	(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)	(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)	(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)
รวม				(โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

3.1 ประเทศ (M) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- โปรแกรมจะนำประเทศแหล่งเงินได้จากส่วนที่ 1 คอลัมน์ (B) มาใส่ให้โดยอัตโนมัติ

3.2 จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ (N) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- โปรแกรมนำผลรวมของจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศจากส่วนที่ 1 คอลัมน์ (F) ซึ่งแยกตามรายประเทศ มาใส่โดยอัตโนมัติ

3.3 จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- โปรแกรมจะนำ “จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามาจาก ส่วนที่ 1 คอลัมน์ (G) ซึ่งเป็นข้อมูลรายประเทศใส่โดยอัตโนมัติ

3.4 เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- เครดิตภาษีที่คำนวณได้ หรือ เพดานเครดิตภาษี หมายถึง จำนวนสูงสุดของภาษีที่ชำระในต่างประเทศ และสามารถนำมาเครดิตจากภาษีในประเทศไทยได้ตามกฎหมาย โดยสูตรการคิดคำนวณ “เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)” มีดังนี้

$$\text{เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)} = \frac{\text{จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ (N)}}{\text{เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (K)}} \times \text{ภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย (L)}$$

(ก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน)

3.5 เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) (โปรแกรมคำนวณให้อัตโนมัติ)

- โปรแกรมจะทำการเปรียบเทียบจำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) ตามข้อ 3.3 กับเครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P) ตามข้อ 3.4 ซึ่งจะเป็นจำนวนเครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) กล่าวคือ

เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) = จำนวนใดที่น้อยกว่า ระหว่าง จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศ สำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) หรือ เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)

กรณีที่ 1 : จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) มากกว่า เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)

เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) = เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)

กรณีที่ 2 : จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) น้อยกว่า เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)

เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) = จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา (O)

- เนื่องจากใน DTA กำหนดไว้ว่า “หากผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยมีเงินได้จากต่างประเทศและได้ชำระภาษี ณ ประเทศแหล่งที่มาแล้ว ประเทศไทยจะอนุญาตให้นำภาษีนี้นมาเครดิตกับภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย แต่จำนวนเครดิตภาษีดังกล่าวต้องไม่เกินภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา และไม่เกิน เพดานเครดิตภาษีที่คำนวณได้” ดังนั้น เพื่อให้การใช้สิทธิเครดิตภาษีเป็นไปอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับกฎหมายที่กำหนด จึงต้องเปรียบเทียบจำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) หรือ เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P) ก่อนเสมอ เพื่อระบุจำนวนเครดิตภาษีที่ใช้ได้ตามกฎหมาย

ทั้งนี้ เมื่อดำเนินการครบทั้ง 3 ส่วนแล้ว ท่านสามารถนำเครดิตภาษีจากเงินได้ต่างประเทศที่คำนวณ ซึ่งจะปรากฏอยู่ในช่องรวมของ “เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) และนำตัวเลขดังกล่าวมากรอกในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 หรือ ภ.ง.ด.91) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ภ.ง.ด.90 : หัวข้อ “การคำนวณภาษี” → หัวข้อย่อย “หักเครดิตภาษีเงินได้จากต่างประเทศ”
- ภ.ง.ด.91: ข้อ ก → หัวข้อย่อย “หักเครดิตภาษีเงินได้จากต่างประเทศ”

อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ท่านดำเนินการยื่นแบบผ่านระบบ e-Filing ระบบฯ จะทำการคำนวณและกรอกข้อมูลเครดิตภาษีให้โดยอัตโนมัติ

5. ตัวอย่างการคำนวณ

ตัวอย่างที่ 1 มีเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศประเภทเดียว

ในปี 2567 นาย ก ได้รับเงินเดือนจากประเทศเวียดนามจำนวน 500,000 บาท โดยได้ชำระภาษีสำหรับเงินได้ส่วนนี้ในประเทศเวียดนามแล้วเป็นจำนวน 150,000 บาท และได้นำเงินได้ดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทยในปี 2568 โดยนาย ก อยู่ประเทศไทยเกิน 180 วันในปี 2567 นาย ก จะสามารถใช้เครดิตภาษีสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2568 ได้จำนวนเท่าใด

ข้อมูลประกอบ

- นาย ก เงินได้พึงประเมิน 40(1) ในประเทศไทย (ไม่รวมเงินได้จากต่างประเทศ) จำนวน 1,000,000 บาท
- นาย ก หักค่าใช้จ่ายแบบเหมาทั้ง 2 รายการ จำนวน 100,000 บาท
- นาย ก หักค่าลดหย่อนเฉพาะค่าลดหย่อนส่วนตัว จำนวน 60,000 บาท
- นาย ก มีภาษีที่พึงชำระเมื่อคำนวณรวมเงินได้พึงประเมินในประเทศไทยและเงินได้จากต่างประเทศ ตามแบบ ภ.ง.ด.90 จำนวน 200,000 บาท (ตรวจสอบได้ที่หัวข้อ “การคำนวณภาษี” → “ภาษีที่ต้องชำระ” ของแบบ ภ.ง.ด.90)

วิธีการคำนวณเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ

ส่วนที่ 1 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

1.1 กรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ระบุ/เลือกข้อมูลตามจริง	
1.1 ปีภาษีที่เกิดเงินได้ (A)	เลือกรายการ “2567”
1.2 ประเทศแหล่งเงินได้ (B)	เลือกรายการ “เวียดนาม”
1.3 ประเภทเงินได้ (C)	เลือกรายการ “40(1)” เนื่องจากนาย ก มีรายได้เป็นเงินเดือน
1.4 จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)	ระบุเงินได้ในต่างประเทศ จำนวน “500,000” บาท
1.5 จำนวนภาษีชำระในต่างประเทศ (E)	ระบุจำนวนภาษีชำระในต่างประเทศ จำนวน “150,000” บาท
1.6 จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (F)	ระบุจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามา จำนวน “500,000” บาท

1.2 โปรแกรมจะคำนวณภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศ (G) ให้อัตโนมัติ

ภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศ (G) จะเท่ากับ 150,000 บาท โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศสำหรับเงินได้พึงประเมินจากต่างประเทศ} = \frac{\frac{(F)}{500,000} \times 150,000 (E)}{(D)}$$

1.3 โปรแกรมจะคำนวณสัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H) ให้อัตโนมัติ

สัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H) จะเท่ากับ 100% โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H)} = \frac{\frac{(F)}{500,000}}{\frac{(D)}{500,000}} \times 100$$

เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วนตามข้อ 1.1-1.3 แล้ว จะได้ข้อมูลตามตารางดังต่อไปนี้

ลำดับ	(A) ปีภาษีที่เกิดเงินได้	(B) ประเทศแหล่ง เงินได้	(C) ประเภทเงินได้	(D) จำนวนเงินได้ ในต่างประเทศ	(E) จำนวนภาษี ชำระใน ต่างประเทศ	(F) จำนวนเงินได้ ในต่างประเทศ ที่นำเข้ามาใน ประเทศ	(G)=[(F)/(D)]*(E) จำนวนภาษีชำระไว้ใน ต่างประเทศ สำหรับเงินได้ พึงประเมินจาก ต่างประเทศ	(H)=[(F)/(D)]*100 สัดส่วนเงินได้ ต่างประเทศที่นำเข้ามา
1	2567	เวียดนาม	40(1)	500,000.00	150,000.00	500,000.00	150,000.00	100%
2								
3								
รวม				500,000.00	150,000.00	500,000.00	150,000.00	

หมายเหตุ: จากคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.161/2566 และ ป.162/2566 ในกรณีนี้ นาย ก มีเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษี 2567 และอยู่ในประเทศไทยถึง 180 วันในปีภาษีที่เกิดเงินได้ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่นาย ก นำเงินได้ดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทย ไม่ว่าจะปีภาษีใดก็ตามหลังจากปี 2567 เงินได้นั้นย่อมอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีตามกฎหมาย ทั้งนี้ เงินได้ดังกล่าวจะไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี ต่อเมื่อ เงินได้นั้นเกิดขึ้นก่อนปีภาษี 2567 หรือ ในกรณีที่นาย ก อยู่ในประเทศไทยไม่ถึง 180 วันในปีภาษีที่เกิดเงินได้

ส่วนที่ 2 : กรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาคำนวณเครดิตภาษี

2.1 กรอกข้อมูลจำนวน 2 รายการดังต่อไปนี้

1. ระบุเงินได้พึงประเมินในประเทศไทย ในช่อง (J) จำนวน “1,000,000” บาท
2. ระบุภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย ในช่อง (L) จำนวน “200,000” บาท เนื่องจาก จะคิดคำนวณภาษีตามอัตราก้าวหน้าจากเงินได้สุทธิ 1,340,000 บาท (หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนแล้ว)

(I) เงินได้พึงประเมินในต่างประเทศที่นำเข้ามา - รวม (F)	500,000.00
(J) เงินได้พึงประเมินในประเทศไทย	1,000,000.00
(K) เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (Gross Income) - (K) = (I+J)	1,500,000.00
(L) ภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย - อ้างอิงข้อมูลจากแบบ ภ.ง.ด.90/ภ.ง.ด.91	200,000.00

ส่วนที่ 3 : เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Credit Limitation)

โปรแกรมจะคำนวณเครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทยให้อัตโนมัติตามตารางด้านล่างดังนี้

(M) ประเทศ	(N) จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่ นำเข้ามาในประเทศ รวม (3) แยกตามประเทศ	(O) จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศ สำหรับเงินได้ที่นำเข้ามา รวม (4) แยกตามประเทศ	(P) เครดิตภาษีที่ คำนวณได้ (คำนวณเพดาน เครดิตภาษี)	(Q) เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ ตามกฎหมายไทย (เปรียบเทียบ (O) และ (P) โดยใช้จำนวนที่น้อยกว่า)
เวียดนาม	500,000.00	150,000.00	66,666.67	66,666.67
รวม	500,000.00	150,000.00	66,666.67	66,666.67

- จากตารางคอลัมน์ (P) ท่านสามารถคำนวณได้โดยการทำตามวิธีดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}\text{เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P)} &= \frac{500,000(N)}{1,500,000(K)} \times 200,000(L) \\ &= 66,666.67 \text{ บาท}\end{aligned}$$

- เมื่อเปรียบเทียบจำนวนใดที่น้อยกว่า ระหว่าง จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศสำหรับเงินได้ที่นำเข้ามา (O) จำนวน 150,000 บาท และ เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P) จำนวน 66,666.67 บาท ดังนั้น เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) เท่ากับ 66,666.67 บาท

- ดังนั้น เครดิตภาษีที่สามารถนำมาใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Q) จะเท่ากับจำนวน 66,666.67 บาท โดยสามารถนำเครดิตภาษีดังกล่าวกรอกในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 หรือ ภ.ง.ด.91) เพื่อใช้สิทธิในการเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศต่อไป

ตัวอย่างที่ 2 กรณีมีเงินได้พึงประเมินหลายประเภท และมีแหล่งเงินได้มากกว่า 1 แหล่ง

ในปี 2568 นาย ก ได้รับเงินเดือนจากประเทศเวียดนามจำนวน 500,000 บาท และได้รับเงินปันผลจำนวน 250,000 บาท โดยได้ชำระภาษีสำหรับเงินได้ส่วนนี้ในประเทศเวียดนามรวมแล้วเป็นจำนวน 225,000 บาท อีกทั้ง นาย ก ยังได้รับเงินเดือนจากประเทศจีนจำนวน 200,000 บาท และได้รับเงินปันผลจำนวน 50,000 บาท โดยได้ชำระภาษีสำหรับเงินได้ส่วนนี้ในประเทศจีนจำนวน 25,000 บาท

หาก นาย ก ได้นำเงินได้จากประเทศเวียดนามเข้ามาทั้งหมด และ นำเงินได้จากประเทศจีนเข้ามาเพียง 225,000 บาท โดยนาย ก อยู่ประเทศไทยเกิน 180 วันในปี 2568 นาย ก จะสามารถใช้เครดิตภาษีสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2568 ได้จำนวนเท่าใด

ข้อมูลประกอบ

- นาย ก เงินได้พึงประเมิน 40(1) ในประเทศไทย (ไม่รวมเงินได้จากต่างประเทศ) จำนวน 1,000,000 บาท
- นาย ก หักค่าใช้จ่ายแบบเหมาทุกรายการรวมเป็น จำนวน 100,000 บาท
- นาย ก หักค่าลดหย่อนเฉพาะค่าลดหย่อนส่วนตัว จำนวน 60,000 บาท
- นาย ก มีภาษีที่พึงชำระเมื่อคำนวณรวมเงินได้พึงประเมินในประเทศไทยและเงินได้จากต่างประเทศ ตามแบบ ภ.ง.ด.90 จำนวน 318,750 บาท (ตรวจสอบได้ที่หัวข้อ “การคำนวณภาษี” → “ภาษีที่ต้องชำระ” ของแบบ ภ.ง.ด.90)

วิธีการคำนวณเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศ

ส่วนที่ 1 : การกรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

1.1 กรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งในตัวอย่างนี้จะแยกกรอกเป็นรายประเทศ และรายประเภทของเงินได้ โดยสามารถแบ่งได้ 4 ลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1: ระบุ/เลือกข้อมูลตามจริง	
1.1 ปีภาษีที่เกิดเงินได้ (A)	เลือกรายการ “2568”
1.2 ประเทศแหล่งเงินได้ (B)	เลือกรายการ “เวียดนาม”
1.3 ประเภทเงินได้ (C)	เลือกรายการ “40(1)” เนื่องจากนาย ก มีรายได้เป็นเงินเดือน
1.4 จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)	ระบุเงินได้ในต่างประเทศ จำนวน “500,000” บาท
1.5 จำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ (E)	ระบุจำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ จำนวน “150,000” บาท โดยสามารถคำนวณได้ตามนี้ $(500,000/750,000)*225,000$
1.6 จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (F)	ระบุจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามา จำนวน “500,000” บาท

ลำดับที่ 2: ระบุ/เลือกข้อมูลตามจริง	
1.1 ปีภาษีที่เกิดเงินได้ (A)	เลือกรายการ “2568”
1.2 ประเทศแหล่งเงินได้ (B)	เลือกรายการ “เวียดนาม”
1.3 ประเภทเงินได้ (C)	เลือกรายการ “40(4)” เนื่องจากนาย ก มีรายได้เป็นเงินปันผล
1.4 จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)	ระบุเงินได้ในต่างประเทศ จำนวน “250,000” บาท
1.5 จำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ (E)	ระบุจำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ จำนวน “75,000” บาท โดยสามารถคำนวณได้ตามนี้ $(250,000/750,000)*225,000$
1.6 จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (F)	ระบุจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามา จำนวน “250,000” บาท

ลำดับที่ 3: ระบุ/เลือกข้อมูลตามจริง	
1.1 ปีภาษีที่เกิดเงินได้ (A)	เลือกรายการ “2568”
1.2 ประเทศแหล่งเงินได้ (B)	เลือกรายการ “จีน”
1.3 ประเภทเงินได้ (C)	เลือกรายการ “40(1)” เนื่องจากนาย ก มีรายได้เป็นเงินเดือน
1.4 จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)	ระบุเงินได้ในต่างประเทศ จำนวน “200,000” บาท
1.5 จำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ (E)	ระบุจำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ จำนวน “20,000” บาท โดยสามารถคำนวณได้ตามนี้ $(200,000/250,000)*25,000$
1.6 จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (F)	ระบุจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามา จำนวน “200,000” บาท

ลำดับที่ 4: ระบุ/เลือกข้อมูลตามจริง	
1.1 ปีภาษีที่เกิดเงินได้ (A)	เลือกรายการ “2568”
1.2 ประเทศแหล่งเงินได้ (B)	เลือกรายการ “จีน”
1.3 ประเภทเงินได้ (C)	เลือกรายการ “40(4)” เนื่องจากนาย ก มีรายได้เป็นเงินปันผล
1.4 จำนวนเงินได้ในต่างประเทศ (D)	ระบุเงินได้ในต่างประเทศ จำนวน “50,000” บาท
1.5 จำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ (E)	ระบุจำนวนภาษีชำระในแต่ละประเทศ จำนวน “5,000” บาท โดยสามารถคำนวณได้ตามนี้ $(50,000/250,000)*25,000$
1.6 จำนวนเงินได้จากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศไทย (F)	ระบุจำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่นำเข้ามา จำนวน “25,000” บาท เนื่องจากนาย ก เอาเข้ามาเงินเข้ามาทั้งหมด 225,000 บาท แต่จำนวน 200,000 บาทแรก นาย ก เอาส่วนของเงินเดือนเข้ามา จึงเหลืออีก 25,000 บาทที่เป็นของเงินปันผล

1.2 โปรแกรมจะคำนวณภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศ (G) ให้อัตโนมัติ

ภาษีที่ชำระไว้ในต่างประเทศ (G) จะมีผลลัพธ์ ดังนี้

ลำดับที่ 1 = 150,000

ลำดับที่ 2 = 75,000

ลำดับที่ 3 = 20,000

ลำดับที่ 4 = 2,500

1.3 โปรแกรมจะคำนวณสัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H) ให้อัตโนมัติ

โดยสัดส่วนเงินได้ต่างประเทศที่นำเข้ามา (H) จะมีผลลัพธ์ ดังนี้

ลำดับที่ 1 = 100%

ลำดับที่ 2 = 100%

ลำดับที่ 3 = 100%

ลำดับที่ 4 = 50%

เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วนตามข้อ 1.1-1.3 แล้ว จะได้ข้อมูลตามตารางดังต่อไปนี้

ลำดับ	(A) ปีภาษีที่เกิดเงินได้	(B) ประเทศแหล่ง เงินได้	(C) ประเภทเงินได้	(D) จำนวนเงินได้ ในต่างประเทศ	(E) จำนวนภาษี ชำระใน ต่างประเทศ	(F) จำนวนเงินได้ ในต่างประเทศ ที่นำเข้ามาใน ประเทศ	(G)=[(F)/(D)]*(E) จำนวนภาษีชำระไว้ใน ต่างประเทศ สำหรับเงินได้ พึงประเมินจาก ต่างประเทศ	(H)=[(F)/(D)]*100 สัดส่วนเงินได้ ต่างประเทศที่นำเข้ามา
1	2568	เวียดนาม	40(1)	500,000.00	150,000.00	500,000.00	150,000.00	100%
2	2568	เวียดนาม	40(4)	250,000.00	75,000.00	250,000.00	75,000.00	100%
3	2568	จีน	40(1)	200,000.00	20,000.00	200,000.00	20,000.00	100%
4	2568	จีน	40(4)	50,000.00	5,000.00	25,000.00	2,500.00	50%
		รวม		1,000,000.00	250,000.00	975,000.00	247,500.00	

ส่วนที่ 2 : กรอกข้อมูลเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาคำนวณเครดิตภาษี

2.1 กรอกข้อมูลจำนวน 2 รายการดังต่อไปนี้

- ระบุเงินได้พึงประเมินในประเทศไทย ในช่อง (J) จำนวน “1,000,000” บาท
- ระบุภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย ในช่อง (L) จำนวน “318,750” บาท เนื่องจาก จะคิดคำนวณภาษีตามอัตราก้าวหน้าจากเงินได้สุทธิ 1,815,000 บาท (หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนแล้ว)

(I) เงินได้พึงประเมินใน ต่างประเทศที่นำเข้ามา - รวม (F)	975,000.00
(J) เงินได้พึงประเมินในประเทศไทย	1,000,000.00
(K) เงินได้พึงประเมินรวมจากทุกแหล่งเงินได้ (Gross Income) - (K) = (I+J)	1,975,000.00
(L) ภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทย - อ้างอิงข้อมูลจากแบบ ภ.ง.ด.90/ภ.ง.ด.91	318,750.00

ส่วนที่ 3 : เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย (Credit Limitation)

โปรแกรมจะคำนวณเครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทยให้อัตโนมัติตามตารางด้านล่างดังนี้

(M) ประเทศ	(N) จำนวนเงินได้ในต่างประเทศที่ นำเข้ามาในประเทศ รวม (3) แยกตามประเทศ	(O) จำนวนภาษีชำระไว้ในต่างประเทศ สำหรับเงินได้นำเข้ามา รวม (4) แยกตามประเทศ	(P) เครดิตภาษีที่คำนวณ ได้ (คำนวณเพดาน เครดิตภาษี)	(Q) เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ ตามกฎหมายไทย (เปรียบเทียบ (O) และ (P) โดยใช้จำนวนที่น้อยกว่า)
เวียดนาม	750,000.00	225,000.00	121,004.30	121,004.30
จีน	225,000.00	22,500.00	36,313.29	22,500.00
รวม	975,000.00	247,500.00	157,357.59	143,554.30

- จากตารางคอลัมน์ (P) ท่านสามารถคำนวณได้โดยการทำตามวิธีดังต่อไปนี้

$$\text{เครดิตภาษีที่คำนวณได้ - เวียดนาม}(P) = \frac{750,000(N)}{1,975,000(K)} \times 318,750(L) \\ = 121,004.30 \text{ บาท}$$

$$\text{เครดิตภาษีที่คำนวณได้ - จีน}(P) = \frac{225,000(N)}{1,975,000(K)} \times 318,750(L) \\ = 36,313.29 \text{ บาท}$$

- สำหรับประเทศเวียดนาม เมื่อเปรียบเทียบจำนวนได้น้อยกว่า ระหว่าง จำนวนภาษีที่ชำระในต่างประเทศ สำหรับเงินได้นำเข้ามา (O) จำนวน 225,000 บาท และ เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P) จำนวน 121,004.30 บาท ดังนั้น เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย- เวียดนาม (Q) เท่ากับ 121,004.30 บาท

- สำหรับประเทศจีน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนใดที่น้อยกว่า ระหว่าง จำนวนภาษีที่ชำระในประเทศ สำหรับเงินได้ที่นำเข้ามา (O) จำนวน 22,500 บาท และ เครดิตภาษีที่คำนวณได้ (P) จำนวน 36,313.29 บาท ดังนั้น เครดิตภาษีที่สามารถใช้ได้ตามกฎหมายไทย- จีน (Q) เท่ากับ 22,500.00 บาท
- ดังนั้น เครดิตภาษีที่สามารถนำมาใช้ได้ตามกฎหมายไทยรวม (Q) จะสามารถคำนวณได้ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 &\text{เครดิตภาษีที่สามารถนำมาใช้ได้ตามกฎหมายไทย — รวม (Q)} \\
 &= \text{เครดิตภาษีที่สามารถนำมาใช้ได้ตามกฎหมายไทย — เวียดนาม (Q)} \\
 &\quad + \text{เครดิตภาษีที่สามารถนำมาใช้ได้ตามกฎหมายไทย — จีน (Q)} \\
 &= 121,004.30 + 22,500.00 \\
 &= 143,554.30 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

- ท่านสามารถนำเครดิตภาษีดังกล่าวจำนวน 143,554.30 บาท กรอกในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 หรือ ภ.ง.ด.91) เพื่อใช้สิทธิในการเครดิตภาษีสำหรับเงินได้จากต่างประเทศต่อไป

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติม

**RD Intelligence center : 1161 หรือ
กองภาษีระหว่างประเทศ กรมสรรพากร**

